

IPS Nifon își cinstește ocrotitorul personal și al Eparhiei pe care o păstorește

Înaltpreasfințitul Părinte Nifon, Arhiepiscopul Târgoviștei, Mitropolit onorific și Exarh patriarhal, își serbează joi ziua numelui. Ocrotitorul spiritual al Înaltpreasfinției Sale și al Eparhiei pe care o păstorește este Sf. Ier. Nifon, patriarhul Constantinopolului.

De ziua onomastică, Patriarhul Daniel i-a transmis ierarhului un mesaj de felicitare.

IPS Nifon s-a născut în 5 ianuarie 1944, în comuna Crețești-Vidra, jud. Giurgiu, din părinții Anghel și Maria Mihăiță, la botez primind numele Nicolae; a urmat cursurile Școlii generale din localitatea natală între 1951 și 1959; Seminarul Teologic din București (1959-1964); Institutul Universitar din București (1964-1968); cursuri de doctorat la același Institut (1968-1971), la disciplina Vechiul Testament și Limba Ebraică; studii postuniversitare la Universitatea din Londra - King's College, precum și la Universitatea din Oxford (1971-1974).

În 1974 și-a prezentat disertația cu tema: O nouă evaluare a canonului Vechiului Testament, la Universitatea din Londra (obținând titlul de Master of Theology); alte studii postuniversitare la: Colegiul Anglican din Ierusalim (Israel), pentru specializarea în Arheologia biblică (în perioada iulie-septembrie 1972) și la Universitatea din Geneva (Elveția), în anul academic 1977-1978; doctor în Teologie cu teza: Cartea lui Miheia: teologie și exegeză (sub îndrumarea Pr. prof. dr. Dumitru Abrudan, la Universitatea din Oradea).

A îndeplinit următoarele misiuni: cântăreț bisericesc la Parohia ortodoxă românească din Londra, pedagog și profesor la Seminarul Teologic din București, documentarist principal, șef de serviciu, secretar al Sectorului Relații externe bisericești al Administrației Patriarhale, toate între anii 1975 și 1980; în 8 mai 1980 a fost tuns în monahism (închinovat la mănăstirea Cernica), cu numele Nifon, iar câteva zile mai târziu hirotonit ierodiacon și pe 15 mai 1980, ieromonah.

În 16 iulie 1980, a fost hirotesit arhimandrit (tot în această perioadă: îmbisericit la mănăstirea Antim din București); în perioada 16 iulie 1980-aprilie 1982 a făcut misiune bisericească în Canada; la întoarcerea în țară a fost numit consilier

patriarhal la Sectorul Relații Externe Bisericești (1 decembrie 1982); la 1 februarie 1983 i se încredințează conducerea Mănăstirii Antim din București; în 24 noiembrie 1985 a fost ales episcop-vicar patriarhal, conducând pe mai departe Sectorul Relații Externe Bisericești.

În urma înființării Episcopiei Sloboziei și Călărașilor (1993), a fost ales episcop al acesteia (11 ianuarie 1994) și instalat la 6 februarie același an (1994); după câțiva ani de activitate rodnică la Slobozia, în 14 decembrie 1999 a fost ales Arhiepiscop al Târgoviștei și întronizat la 26 decembrie 1999; în 7 martie 2008, pentru bogata sa activitate, Sfântul Sinod i-a acordat rangul de Mitropolit ad personam.

Pe lângă activitatea pastoral-misionară și administrativ-gospodărească, desfășoară o impresionantă activitate ecumenică, între care amintim: participarea la Adunarea generală a Conferinței Bisericii Europene (Engelberg - Elveția, 1974), la Adunările Generale Europene ale Federației Mondiale a studenților creștini (Dublin - Irlanda, 1970), Sri Lanka (1972), Addis Abeba - Etiopia (1973), Texas (1976) ș.a.; de asemenea, a fost conducătorul delegației Bisericii noastre la cea de a VIII-a Adunarea generală a Consiliului Ecumenic al Bisericii (Harare, Zimbabwe, 1998).

A făcut parte din numeroase delegații care au reprezentat Biserica noastră în străinătate; este membru în Comisia de dialog anglicano-ortodox, participând la întrunirile acesteia.

A publicat însemnate lucrări teologice, între care amintim: *Orthodox Youth and the Ecumenical Movement* (1978), *The Christian Orthodox-Jewish Consultation* (1979), *Ortodoxie și Ecumenism. Studii, conferințe, meditații* (2000), *Profetul Miheia: Introducere, traducere și comentariu* (2000), *Misiune și Viață* (2002), *The Orthodox Church and Ecumenical Movement* (2002), *Politica religioasă a lui Mihai Viteazul* (Ed. Arhiepiscopiei Târgoviștei, 2001), *Misiologie creștină* (2002, 2005, 2016), *Ortodoxie și Ecumenism* (2002), *Teologie, cultură și dialog inter-religios în misiunea Bisericii*, (2014), precum și *Teologie și misiune creștină* (2019).

A coordonat tipărirea volumelor dedicate Domnitorului Mihai Viteazul, alături de alte numeroase volume cu caracter teologic, cultural și istoric, dintre care amintim:

„Neagoe Basarab, Domnitorul Țării Românești (1512-1521) - argumente pentru canonizare” (2008);

„Dimensiunea religioasă a Voievodului Mihai Viteazul”, Editura Arhiepiscopiei Târgoviștei, Târgoviște, 2011;

„În slujba Bisericii și a neamului românesc”, cu ocazia împlinirii a 500 de ani de la urcarea pe tronul Țării Românești a voievodului Neagoe Basarab (1512-1521), 2012;

„Ctitor de spiritualitate, cultură și limbă românească”, la împlinirea a 380 de ani de la urcarea pe tronul Țării Românești a voievodului Matei Basarab (1632-1654), 2012;

„Marea Pravilă a unității de credință și de neam”, cu ocazia împlinirii a 360 de ani de la tipărirea, la Târgoviște, a “Îndreptării Legii” (1652) -2012;

„Întregitor de țară și martir al neamului românesc” la împlinirea a 325 de ani de la urcarea pe tronul Țării Românești a voievodului martir Mihai Viteazul, 2013;

„Iubitor de cultură, protector al Bisericii și martir al credinței ortodoxe” la împlinirea a 420 de ani de la urcarea pe tronul Țării Românești a Sf. Voievod martir Constantin Brâncoveanu, 2014

„Sfinții Brâncoveni-Martiri ai credinței și ai neamului românesc”, 2014;

Molitfelnicul lui Dimitrie Liubavici – operă misionară, spirituală și misionară definitivă a Ortodoxiei românești din secolul al XVI – lea, 2015;

Răspuns împotriva Catehismului calvinesc – operă misionară și apologetică a Ortodoxiei românești în veacul al XVII – lea, 2015;

Schola Graeca et Latina – Misiune educațională, culturală și bisericească la Târgoviște”, 2016;

„Sf. Ierarh Antim Ivireanul – misionar și om de cultură în slujba Bisericii și a neamului românesc”, 2016;

„Ieromonahul Macarie și excelența tipografică de la Târgoviște în secolele XVI-XVIII”, 2017;

„Diaconul Coresi – ctitor de limbă română, misionar al credinței străbune și slujitor devotat al neamului românesc”, 2017;

„Catedrala mitropolitană din Târgoviște – simbol al efervescenței misionare, spirituale și culturale muntene – 500 de ani de la începutul ridicării ei”, 2017;

„Adevărul și frumusețea credinței creștine – îndrumător pentru tinerii de azi”, 2017;

„Voievodul Mircea cel Bătrân – Apărător al Ortodoxiei și al culturii naționale. 600 de ani de la trecerea la cele veșnice”, 2018;

„Ortodoxia românească și înfăptuirea Marii Uniri” 2018;

„Mihai Viteazul, Voievod al unității românești, promotor al Ortodoxiei străbune și martir al neamului nostru – 425 de ani de la urcarea pe tronul Țării Românești”, 2018;

„Sfântul Neagoe Basarab – voievod al culturii ortodoxe românești – 10 ani de la proclamarea locală a canonizării sale”, 2019;

„Tiparul de la Târgoviște în cultura și misiunea ortodoxiei românești”, 2019;

„Udriște Năsturel – credincios promotor al ortodoxiei și culturii românești – 360 ani de la trecerea la cele veșnice”, 2019;

„Viața și Acatistul Sfântului Ierarh Nifon, Patriarhul Costantinopolului și Mitropolitul Țării Românești”, 2019;

„Vlad Țepeș – apărător al civilizației creștine”, 2020;

„Tudor Vladimirescu – personalitate complexă a neamului românesc – 240 de ani de la nașterea sa”, 2020;

„Târgoviște – Reședință a mitropoliților munteni – 500 de ani de la mutarea oficială a Mitropoliei de la Curtea de Argeș”, Târgoviște, 2020;

Voievodul Mihai Viteazul – apărător și mărturisitor al credinței strămoșești”, 2021;

„Sfântul Ianahe Văcărescu – mărturisitor al credinței străbune dimpreună cu Sfinții Martiri Brâncoveni”, 2021

„Voievodul Radu cel Mare – sprijinitor al Ortodoxiei, promotor al culturii și al tiparului”, 2021.

Este autorul a peste 100 articole și peste 70 studii, în limba română și în limba engleză. A coordonat apariția a: 3 Albume, 12 Monografii, 27 Broșuri și a 61 Volume. A participat la peste 100 de simpozioane, congrese, conferințe, colocvii sau întruniri naționale și internaționale, teologice, științifice și inter-creștine.

Este membru al comitetului redacțional al International Review of Mission-Geneva și a fost reprezentantul Patriarhiei Române în cadrul Comisiei Interortodoxe Speciale pentru pregătirea Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe, eveniment istoric, care a avut loc în insula Creta din Grecia, în iunie 2016.

De asemenea, este membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România.

A fost profesor și, o vreme, decan al Facultății de Teologie, Universitatea „Valahia” din Târgoviște; membru în diferite asociații și societăți bisericești și culturale; a fost distins cu diferite diplome și ordine bisericești și laice, dintre care amintim: Ordinul Național pentru Merit în grad de Mare Ofițer, acordat de Președintele României (2000); Ordinul Coroana României, în grad de mare ofițer, oferit de Majestatea Sa Regele Mihai I (2014); Premiul Perpessicius, ex aequo, pentru inițierea și coordonarea retipăririi jubiliare a capodoperelor macariene, dar și ca o recunoaștere a susținerii actului cultural și spiritual, oferit de Muzeul Național al Literaturii Române (2011), precum și Premiul Opera Omnia din partea Universității Valahia din Târgoviște (2019).

Foto credit: Basilica.ro

basilica.ro